

jih farah v branji in petji podučevati in jim veljuje, da naj vsako leto pridejo k škofijski cerkvi, kjer jih bodo podučili, kako da naj opravljajo svojo službo, in ktere da so nove postave. Cesarskim pošiljavnim knezom (Sendgrafen) je pa naročeval posebno na to gledati, da bi se te postave spolnovale.

(Dalje prih.)

Kratek obris godbine povestnice.

(Dalje.)

V prvi polovici 16. stoletja je nebeska umetnost glasbina jela nekako propadati. Po cerkvah se ni gledalo več ne na besede, ne na napeve, ki so se sploh od posvetnih, celó od pohujšljivih in umazanih pesem v božjo hišo preselovali in pri božji službi se prepevali.

Take nespodobnosti so storile, da se je o tridentinskem zboru l. 1562. tirjalo, naj se vsakoršna glasba in vsakoršno petje pri službi božji prepové in za vselej iz cerkve odpravi. Nočem preiskovati, ali je bila taka tirjatev opravičena ali ne; prenapeta pa je bila gotovo. Kdor jo je izprožil, je gotovo zamašene ušesa imel, in bi bil dosledno mogel tudi milim ptičicam v zraku prepovedati, z veselim žvergolenjem stvarniku peti svojo: „Hosanna!“

Glasboljubni cesar Ferdinand I. si je vse prizadjal, da je cerkvene predstojnike pregovoril, da niso glasbe sploh, temuč le nespodobno in necerkveno izobčili in v cerkveno prekletstvo obsodili. Že takrat imenitnemu Palestrinu zapovedó očetje tridentinskega zbora, naj poskusi dokazati, ali je mogoče izogniti se vse posvetnosti v glasbi cerkveni. Ta je spisal 3 maše, ktere so l. 1565. poskusili, in kterih tretja (Missa papæ Marcelli) je zadostila vsem tirjatvam. Tako sta bila cesar Ferdinand I. in Palestrina rešitelja godbe cerkvene.

Giovanni Pierluigi da Palestrina, roj. l. 1524. v mestu Palestrini blizo Rima, se je učil glasbe v šoli imenitnega Goudimel-a v Rimu. L. 1551. je bil pridružen papeževim pevcom, pa kmali potem odpravljen, ter je v silni revšini živel. L. 1561. pa je bil za papeževega glasbovodja izvoljen in je bil mnogo spoštovan in slavjen. Njegove skladbe, kakor tudi njegovo šolo so v visoki časti imeli Rimljani. Ponižni

mojster pa je začetnik nove dobe za glasbo cerkveno, ter je ostal skozi celo stoletje svitli izgled vsem skladateljem. „Impropria,“ ki jih še zdaj vsako leto veliki teden v Rimu pojó, je spisal l. 1560. Umerl je l. 1594. Njegov „Miserere“ se poje v Rimu veliki petek.

Goudimel, znameniti mojster in učitelj **Paestrinov**, je bil rojen l. 1510. v „Franché Conté“. V Rimu se je glasbe izučil, je bil potem slaviti učitelj v Rimu do l. 1555. Potem pa se je vernil na Francosko, je postal kalvinist, in je bil 24. avg. l. 1572. v strašni sv. Jerneja noči umorjen.

Giovanni Maria Nanini, Paestrinov naslednik, imeniten skladatelj, je bil rojen l. 1540. v Balerani, in je umerl 11. marca l. 1607. v Rimu. Njegove dela so Paestrinovim enake.

Gregorio Allegri, po vsem svetu znani skladatelj, učenec Naninija, je bil rojen l. 1580. v Rimu, in je umerl 18. febr. l. 1640. Njegov „Miserere“, ki ga pod smertno kaznijo ni smel nihče prepisati, pojó še zdaj vsako veliko sredo popoldne ob 4. uri v sikstinski kapeli v Rimu.

Tomaso Ludoviko della Vittoria, rojen l. 1560. v Arili na Španjskem, se prišteva naj imenitnišim skladateljem.

Tomaso Baj, roj. l. 1650., † l. 1714. v Rimu si je veliko slavo pridobil s svojim „Miserere“, ki ga še zdaj vsaki veliki četrtek v Rimu pojo.

Giambattista Pergolese, roj. 3. jan. l. 1710., umerl 26. marca l. 1736. v Rimu, je slaviti skladatelj napeva „Stabat Mater“ (Žalostna je mati stala) v duhu Paestrinovem.

(Dalje prih.)

Opominek za učitelja.

mesca rožnika.

Šola je veža občnega življenja. Skerbi, da otroci ne pridejo nepripravljene vanj. — Razlagaj učencom kaj od hudih vremen, in povej jim, kako naj se takrat varujejo doma in zunaj doma. Podučuj tudi, kako naj se ravna s takimi, ki jih je strela zadela. O tem času se že otroci radi kopat hodijo; povej jim tedaj, kako se morajo vesti in varovati pri kopanju. — Nedeljskim učencom pokaži kake zdravilne in stru-